

Vijvers met op de achtergrond populieren.

Na 1948 zijn in verschillende jaren nog percelen bijgeplant. De beplanting van de „Oude Boomgaard" dateert van 1952. Op dit terrein zijn vijftien klonen uitgezet, waaronder P. Zeeland, P. I 214, P. I 154, P. Caroliniano, P. Neupotz, P. Gelrica enz.

Vermeldenswaard is de goede groei van P. 'I 214'. Deze bomen hebben momenteel op borsthoogte een omtrek van 134-150 cm, tegenover

P. 'Zeeland'	85-101 cm
P. 'Gelrica'	112-137 cm
P. 'I 154'	98-124 cm

Het totale sortiment dat in Gulpen is geplant, bestaat uit 30 klonen. Een bezoek aan de forellenkwekerij, op zichzelf reeds interessant, kan voor populierentelers een extra attractie betekenen.

Belangstellenden kunnen op het kantoor van de Viskwekerij te Gulpen een sortiments-lijst bekomen. De nummers op deze lijst corresponderen met de metalen nummerplaatjes op de bomen.

Ir. J. L. Guldemond en Ir. L. Oldenkamp /

Bestrijding van vul- en hakhout in populierenbeplantingen[1])

Wetenschappelijk ambtenaren Bosbouwproefstation

Bij de aanleg van een populierenbeplanting wordt vaak een tussenbeplanting met een vulhoutsoort aangebracht. Dit kan tot doel hebben een bedekking van de grond te verkrijgen om verwildering van het terrein met onkruiden en vooral gras te voorkomen. Onkruidverwildering betekent immers vooral in de eerste jaren na aanleg een grote concurrentie ten opzichte van de jonge populieren. Een belangrijk hulpmiddel om dit tegen te gaan is het van te voren planten van zwarte els, die een goede afscherming van de bodem geeft en geen voedselconcurrent is. Een ander doel van tussenbeplanting is het verwerven van een neven- of vooropbrengst. Dit is bijvoorbeeld het geval bij het planten van griendwilgen tussen populieren.

Een aldus met opzet aangebrachte beplanting tussen de populieren kan een belangrijke functie vervullen, maar moet steeds ondergeschikt blijven aan de hoofdhoutsoort, de populier. Raken de populieren in sluiting dan kan de tussenbeplanting een belemmering vormen voor de ongestoorde ontwikkeling van de hoofdhoutsoort. Zo kan de els mee opgroeien in de populierenkronen en de normale kroonontwikkeling en sluiting van de kronen verhinderen. Griendwilgen zijn niet alleen voedselconcurrenten, maar kunnen vooral bij niet regelmatig terugsnijden eveneens de normale groei van populieren belemmeren.

Indien de tussenbeplanting hinderlijk wordt doordat de nuttige functie verloren is gegaan en normale ontwikkeling van de hoofdbeplanting wordt belemmerd, zal het gewenst zijn het vulhout op te ruimen. Dit geldt eveneens voor oude grienden die worden doorgeplant met populier en waar vanaf het begin een sterke concurrentie van de oude griendstobben en een onvoldoende onderdrukking van grassen en andere onkruiden bestaat.

Ook bij natuurlijk loofhoutopslag in een jonge populierenbeplanting is dit het geval.

Het opruimen van vulhout of hakhout kan geschieden door afzetten of door chemische bestrijding. Afzetten is aan te bevelen indien men het vulhout als onderbeplanting wenst te handhaven. Het wordt vaak bij els toegepast, welke op 50 cm hoogte wordt afgeslagen. In de meeste gevallen zal dit meerdere malen moeten geschieden. Het juiste tijdstip van afzetten, waarbij men een zo gering mogelijke hergroei krijgt, ligt voor de meeste loofhoutsoorten omstreeks de maand juli. Het afzetten op dit tijdstip zal in bepaalde gevallen een nagenoeg volledige bestrijding kunnen geven. Wordt hergroei gewenst dan is voor het afslaan de winterperiode aan te raden.

Is het handhaven van het vulhout ongewenst of is het regelmatig afzetten niet uitvoerbaar, dan is chemische bestrijding het meest aan te bevelen.

Chemische bestrijding is mogelijk door bespuiting op het blad, maar deze methode zal door het gevaar van schade aan de hoofdhoutsoort weinig kunnen worden toegepast. Gewoonlijk verdient een stambehandeling van het te verwijderen vulhout de voorkeur. De stammetjes of stobben worden dan in de winter bestreken of bespoten met een 6 % oplossing van 2,4,5-T ester (40 % actieve stof) in petroleum of dieselolie. Voor els kan ook een 6 % oplossing 2,4-D ester (40 % actieve stof) worden gebruikt.

Ten tijde van de behandeling dienen de stammetjes of stobben droog te zijn.

Om aan te tonen wat men bij een juiste toepassing van bovengenoemde methoden kan bereiken, worden de resultaten van een proef van het Bosbouwproefstation in het onderstaande vermeld.

In een oude griend waren populieren geplant waarna een sterke opslag van wilgen was ontstaan. Daarin werden de volgende behandelingen uitgevoerd:

a. wilgenopslag niet bestrijden;
b. afzetten van de wilgenopslag eind juli 1960;

[1]) Verschijnt tevens als Bericht van het Bosbouwproefstation, nr. 59.

N.V. Boomkwekerij „UDENHOUT" Telefoon 04241-258

Uw leverancier voor alle soorten N.A.K.B. populieren in alle maten en leeftijden.

Licentiehouder voor Nederland van de Lönsn populier.

VRAAG ONZE POPULIERENFOLDER.

c bladbespuiting met 7 liter 2,4,5-T ester in 500 l water per ha op 7 september 1960 bij droog weer;
d. stambehandeling met een oplossing van 6 volumeprocenten 2,4,5-T ester in petroleum in februari 1961 bij droog weer.

Eind augustus 1961 werden de dode stobben geteld. In de volgende tabel wordt het percentage dode stobben bij elke behandeling gegeven.

behandeling	% dode stobben
onbehandeld	0
afzetten	85
bladbespuiting	88
stambehandeling	90

Een stambehandeling met 2,4,5-T ester gaf dus de beste resultaten, vooral ook omdat de nog levende stobben zwaar beschadigd waren zodat ze later weinig opslag te zien gaven. De nog levende afgezette stobben vertoonden een sterkere hergroei. Het goede resultaat van het afzetten is te danken aan het juiste tijdstip van toepassing.

De keuze van de te volgen methode wordt bepaald door het doel van de beplanting en de mogelijkheden van het terrein. De economisch meest verantwoorde methode zal men van geval tot geval moeten bepalen. Daarbij dient te worden bedacht dat het toepassen van chemische bestrijding slechts mogelijk is met personeel dat daartoe een opleiding heeft gevolgd.

INTERESSANTE BEPLANTINGEN

(X)

In het nummer van november 1966 is meegedeeld dat de N.A.K.B. vijf nieuwe rassen in de keuring heeft betrokken, waarbij drie, die erfelijk verbonden zijn met de groep van de balsempopulieren. Deze drie zijn Populus 'Geneva', Populus 'Oxford' en Populus 'Androscoggin'. Alleen de laatste is een volledige balsempopulier, terwijl van de twee eerstgenoemde de moeder een balsempopulier en de vader een kruising tussen een balsempopulier en een zwarte populier is. Wij hebben in dat artikel ook vermeld dat o.i. de groep van de balsempopulieren in ons land van grote betekenis zou worden. Deze mening is niet alleen gebaseerd op hetgeen bekend is van de eigenschappen van deze populieren, maar ook op grond van ervaringen over hun bruikbaarheid in binnen- en buitenland.

In ons land zijn vooral met 'Geneva' en 'Oxford' reeds sinds 15 à 20 jaar, zij het op zeer beperkte schaal, proefbeplantingen aangelegd, deels door het Instituut voor Bosbouwkundig Onderzoek en deels door het Bosbouwproefstation. Deze beplantingen zijn meestal van zeer kleine omvang; men vindt ze in verschillende delen van het land. Vrij grote proefvlakken vindt men in het uitgebreide populierenproefveld dat op initiatief van Prof. Houtzagers in 1950 is aangelegd in het boscomplex „De Voorst" in de Noordoostpolder. Deze zijn beschreven in de rubriek interessante beplantingen in „Populier" van februari 1965. In „De Voorst" vindt men ook enkele bomen van Populus 'Androscoggin', die, voorzover ons bekend is, verder alleen als oudere beplanting wordt gevonden in een klein populierenbos op komgrond bij Culemborg.

De bijzonder goede ervaringen met de drie genoemde rassen hebben tot voor kort niet geleid tot grote aanplant er van, omdat men in de mening verkeerde dat zij in sterke mate gevoelig zijn voor de beruchte bacteriekanker. Zowel uit ervaringen in het buitenland als uit onderzoek van het Bosbouwproefstation is gebleken dat het met deze gevoeligheid erg meevalt.

Voordat dit onderzoek was afgesloten, maar uitgaande van de goede ervaringen met deze rassen, heeft het Staatsbosbeheer in de IJsselmeerpolders in 1959 besloten meer aandacht aan deze populieren te besteden, door vooral 'Geneva' en 'Oxford' op beperkte schaal te vermeerderen en in O.Flevoland uit te planten. Men zal misschien geneigd zijn om deze handelwijze riskant te noemen, gezien de toen nog steeds niet bewezen betrekkelijke resistentie tegen kanker, maar anderzijds moet men zich realiseren dat in de IJsselmeerpolders zeer grote oppervlakten populier moeten worden aangelegd, waarbij slechts een gering, een veel te gering, aantal rassen ter beschikking staat. In ieder geval blijkt tot dusverre dat men in de IJsselmeerpolders terecht optimistisch is geweest ten aanzien van de nieuwe rassen. Tevens is nu voor anderen de gelegenheid aanwezig om de mogelijkheden van enkele van deze rassen op het moment dat zij in de handel komen, reeds in praktijkbeplantingen van verschillende leeftijd te bezien.

Het zijn dus vooral 'Oxford' en 'Geneva' geweest, die het Staatsbosbeheer op ruimere schaal heeft geplant, te beginnen in 1960. Toen werden op kavel O.67, tussen Roggebotsluis en Elburg, twee grote percelen met deze cultivars beplant. Er werd 1-jarig plantsoen gebruikt dat werd geplant op 4 x 4 m, gemengd met els op 1.30 x 1.30 m.

P. 'Oxford', O.Flevoland, 7 jaar oud.

